

בש"פ 1226/20 - אבי אוסעדון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1226/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

אבי אוסעדון

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-עמ"י 33038-02-20 מיום 13.2.2020 שניתנה על ידי כב' השופטת ד' כהן

בשם המבקש:

עו"ד יצחק איצקוביץ'

בשם המשיבה:

עו"ד שרית משגב

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור בעניין "מעצר ימים" על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטת ד' כהן) בעמ"י 33038-02-20 מיום 13.2.2020, שבה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום באשקלון (השופטת נ' חקלאי) במ"י 28520-01-20 מיום 12.2.2020.

2. המבקש נעצר עם אחרים ביום 13.1.2020 בחשד לביצוע עבירות הלבנת הון וארגון פשיעה, ומעצרו הוארך מפעם לפעם.

ביום 9.2.2020 הוגשה בקשת הארכה נוספת, בת עשרה ימים, ובית משפט השלום (השופטת נ' חקלאי) קיבל אותה בחלקה, עד ליום 12.2.2020 בשעה 14:00. המשיבה הגישה ערר על כך, אולם מחקה אותו בהמלצת בית

המשפט המחוזי (עמ"י 23262-02-20 מיום 10.2.2020, השופט י' ליבדרו).

3. ביום 12.2.2020 התבקשה הארכת מעצר נוספת, בשמונה ימים. הדיון בה התעכב בשל היעדרות של באי כוח המשיבה ונערך לבסוף בשעה 18:30 - שעה שהמבקש כבר היה משוחרר ממעצר אחרי הארכה קצרה נוספת עד לשעה 16:00.

בית משפט השלום מצא כי המשיבה מקדמת במרץ את החקירה המורכבת, אולם רוב החשודים האחרים כבר שוחררו והחשש מפני שיבוש פעולות חקירה נוספות אינו גבוה. על כן הוחלט לשחרר את המבקש לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בתנאים "מאוד נוקשים ומכבידים".

4. בית המשפט המחוזי (השופט ד' כהן) קיבל ביום 13.2.2020 את עררה של המשיבה והורה להותיר את המבקש במעצר עד ליום 19.2.2020 בשעה 13:00.

נקבע כי העבירות שהמבקש חשוד בהן מחייבות חקירה, וכך עושה המשיבה; וכי על אף חלוף הזמן הכף נוטה לכיוון המשך החקירה, בין היתר בהתחשב בחומר החקירה הקיים, בעברו הפלילי של המבקש, במסוכנות הצפויה ממנו ובחשש לשיבוש הליכי חקירה. עוד צוין כי הוצהר כי פעולת חקירה דרושה מסוימת, מספר 801, היא חיונית ותסתיים בתקופת המעצר המבוקשת.

5. מכאן הבקשה שלפניי לרשות לערור, ולצידה בקשה לקיים בה דיון דחוף.

המבקש טוען כי לא היה מקום לעוצרו לאחר ששוחרר ולאחר שבית המשפט המחוזי המליץ למשיבה לחזור בה מערר קודם; כי שתי פעולות חקירה נדרשות, בהן מספר 801, לא התבצעו במהלך הארכת המעצר הקודמת, והדבר מעיד על כך שאין בעלות חשיבות גבוהה; כי אין הצדקה להתערב בשיקול דעתו של בית משפט השלום, שנחשף לחומר הראיות ולמהלך החקירה מראשיתה, ושסבר כי אין עוד חשש לשיבוש; וכי נפלו שגיאות בתיאור העובדות בהחלטת בית המשפט המחוזי.

6. המשיבה סבורה כי יש לדחות את הבקשה מאחר שאין מתעוררת בה שאלה משפטית עקרונית המצדיקה רשות לערור, והואיל והחלטת בית המשפט המחוזי נכונה לגופה.

לטעמה, עברו הפלילי של המבקש, המסוכנות הנובעת ממנו, החשש משיבוש הליכי חקירה וחומרת החשדות מצדיקים את המשך המעצר. בפרט נטען כי החקירה מתקרבת כעת לסיומה, וכי שתי פעולות החקירה המצוינות בבקשת הרשות לערור טרם נערכו מפני שהארכת המעצר הקודמת הייתה קצרה מהמבוקש.

7. דין הבקשה לרשות לערור להידחות.

כידוע, רשות לערור ב"גלגול שלישי" על החלטה בעניין מעצר תינתן רק אם מתעוררת שאלה משפטית החורגת מעניינו של המבקש, או אם מתרחשת פגיעה חריגה וקיצונית בו.

הבקשה שלפניי אינה באה בגדרי אמות המידה הללו, ודי בכך כדי לדחותה. טענות המבקש נטועות כולן בעניינו הפרטי של המבקש, ולא נטען אחרת.

בית המשפט המחוזי שקל היטב את כל נסיבות העניין, לרבות שחרורו של המבקש ממעצרו, צורכי החקירה והתמשכותה, וההחלטה מושא הבקשה מבוססת כנדרש על הפעלת שיקול דעת שיפוטי.

8. הבקשה נדחית אפוא. ממילא מתייתרת הבקשה לקביעת דיון דחוף.

ניתנה היום, כ"ב בשבט התש"ף (17.2.2020).

ש ו פ ט
